

ನೆನಪುಗಳ ಮಾತು ಮಧುರ!

ಬೆಂಗಳೂರಿನ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದ ಸಮಯ. ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರೇ ಸ್ತ್ರೀವೇಷ ಹಾಕಬೇಕಿತ್ತು. ಈ ಸಂಬಂಧ ಮೇಕಪ್ ನಾಣಿಯವರನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ ಸ್ತ್ರೀ ಪಾತ್ರ ಹಾಕಿ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದು ಎಂದೂ ಮರೆಯಲಾರದ ಸವಿನೆನಪು.

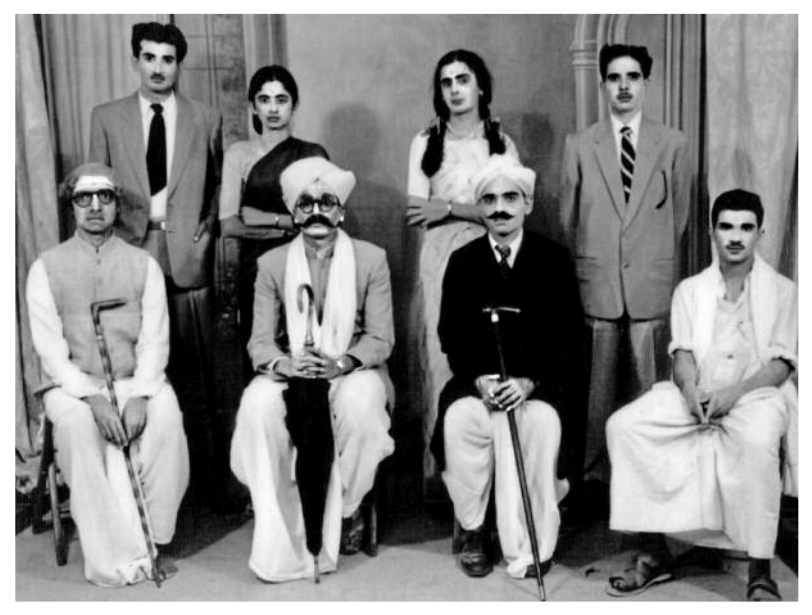
■ ಜೆ.ಕೆ.ಎಸ್. ಮೂರ್ತಿ

ಇದು ಸುಮಾರು 65 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ಕತೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದ ಸಮಯ. ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞ ಎಚ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯನವರ ಸರಳ ಜೀವನ, ಮಕ್ಕಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ತೋರುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಳಜಿ, ಕಳಕಳಿ ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿತ್ತು. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜಿನ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವ ಏರ್ಪಾಟಾಗಿತ್ತು.

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನನ್ನ ಬಳಿಯಿರುವ ಹಳೆಯ ಫೋಟೋ ಆಲ್ಬಮ್‌ಗಳನ್ನು ಕೆಡಕಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಅರವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ, ಸ್ವಡಿಯೋವೊಂದರಲ್ಲಿ ತೆಗೆದ ಫೋಟೋವೊಂದು ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅತೀವ ಆನಂದವಾಯಿತು. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಮುಖದಲ್ಲಿ ತಿಳಿನಗೆ ಮೂಡಿತು. ಅಂದಿನ ದಿನಗಳು, ಆಸೆ, ಕನಸುಗಳು ಎಲ್ಲಾ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದು, ಇಂದು ಎಂಬತ್ತೊಂದು ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಆ ಅವಕಾಶಗಳು ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಾಗಿಬಂದು, ಜೀವನ ಸಾರ್ಥಕತೆಯನ್ನು ಪಡೆದ ಆನಂದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದೆ.

1953ರಲ್ಲಿ 'ಕುಡುಮಿ ಕಾಲೇಜ್' ಎಂದೇ ಖ್ಯಾತಿ ಗಳಿಸಿದ್ದ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಇಂಟರ್ ಮೀಡಿಯೆಟ್ ಓದಲು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗ ನನಗೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಹಿಗ್ಗು! ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಆ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿದವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಏನೋ ಒಂದು ಜೀವನ ಸಾರ್ಥಕತೆಯನ್ನು ಪಡೆದ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ತಾನೇ ಹೊಸದಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದ್ದ ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ. ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿನ 'ಹಿಪ್ಪಿಯಾನಿಸ್ ಕ್ಲಬ್'ನ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲರು ಓದುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞ ಎಚ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ ಅವರ ಪರ್ವಕಾಲ. ಅವರ ಸರಳ ಜೀವನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತೋರುತ್ತಿದ್ದ ಕಳಕಳಿ, ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಅತೀವ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದ್ದು ನಿಜವೇ ಸರಿ!

ಆಗಾಗ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ನಾಟಕಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನ ಇರುತ್ತಿದ್ದವು. ಟಿ.ಪಿ. ಕೈಲಾಸಂ, ಪರ್ವತವಾಣಿ ಮೊದಲಾದವರ ನಾಟಕಗಳೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದವು. 'Co education' ತರಗತಿಗಳ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ಇಲ್ಲದ ಆ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ, ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿಲ್ಲದೆ, ಹುಡುಗರೇ ಆ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಅಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೂಡ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಸೆಪಟ್ಟು, 'ಮೇಕಪ್' ನಾಣಿಯೆಂದೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದ ನಾರಾಯಣ್‌ರನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿದೆ. ನಾನು ಹೆಣ್ಣು ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಲು ತಕ್ಕವನೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ, ನಾಟಕವೊಂದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸ್ತ್ರೀಪಾತ್ರವನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಅವರು ನನಗೆ ಸೂಕ್ತ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ತುಂಬಿ ಉತ್ತೇಜಿಸಿದರು. ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವರಿಂದ ಎರವಲು ಪಡೆಯ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಕುಬ್ಜತೋಡಿಸಿ, ನ್ಯೂಸ್ ಪೇಪರ್‌ನ್ನು ಮುದ್ದೆ ಮಾಡಿ ಎದೆಯ ಮೇಲಿರಿಸಿ, ಕುಬ್ಜತೆ ಪಿನ್ ಹಾಕಿ, ಸುತ್ತಿದ್ದ ಸೀರೆಯ ಸೆರಗನ್ನು ಹೊದಿಸಿದರೆ ಸ್ತ್ರೀ ಪಾತ್ರ ರೆಡಿ! ಮಿಕ್ಕಿಲ್ಲಾ ಅಲಂಕಾರವೂ ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮುಖಕ್ಕೆ ಬಣ್ಣ ತಟ್ಟುತ್ತಲೇ, ನಾಣಿಯವರು ಪಾತ್ರದ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಷ್ಟಾದರೂ, ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಆಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ನೇಹಿತರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಗ್ರೀನ್ ರೂಮಿಗೆ ನುಗ್ಗಿ, ನನ್ನನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ತಡವಿ ಗೋಳು ಹೊಯ್ದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಈಗ ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡರೆ

ನಗು ಬರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆಯೇ ಹಲವಾರು ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸಿ, ಪಳಗಿ ಎಲ್ಲರ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಪಡೆದೆ.

1955ರ ನಂತರ ಬಿಎಸ್ಸಿ (ಆನರ್ಸ್) ಓದಲು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಓದುವುದೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿತ್ತಾದ್ದರಿಂದ, ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವುದು ವಿರಳವಾಯಿತು. ಆದರೂ ಸ್ನೇಹಿತರ ಒತ್ತಾಯದಿಂದ 1959ರಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜಿನ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ದಿನಾಚರಣೆಗಾಗಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದ ಗುಂಡಣ್ಣನವರ ನಾಟಕವೊಂದರಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಅಭಿನಯಿಸಲೇ ಬೇಕಾಯ್ತು. ಆನರ್ಸ್ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಗಳಿದ್ದರೂ ಅವರನ್ನು ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರೊಂದಿಗೆ ನಟಿಸಲು ಒಪ್ಪಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯದ ಮಾತಾಗಿತ್ತು. ಸಮೀಪದ ಸ್ವಡಿಯೋವೊಂದರಲ್ಲಿ ತೆಗೆದ ಈ ಫೋಟೋ ಇಂದಿಗೂ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿದೆ. ಅದನ್ನು ವಿಕ್ಷಿಸಿದಾಗ ಆದ ಆನಂದವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲಸಾಧ್ಯ!